

[Maisted]

somheder. Bare i et område som syd for Slagelse har man nedlagt over 100 arbejdspladser, men det er en række små virksomheder, som der ikke er nogen der interesserer sig for.

Når ministeren nu udtalte sig om virksomheder, der lukker, var det så ikke rimeligt, at folketinget fik en oversigt over, hvor mange virksomheder der er lukket på grund af påbud fra myndighedernes side? Vi mangler ganske enkelt erfaringsmateriale, siger ministeren, men i investeringsplanredegørelsen mangler man åbenbart ikke erfaringsmateriale. Der har man sagt, at man har løst et problem, som ministeren har påstået at han ikke kan løse.

Vi har mange eksempler på, hvordan denne miljølov virker skadelig og bliver brugt som politisk instrument. Det foregår nemlig på nøjagtig samme måde, som regeringens arbejdsminister sagde, da vi skulle have indført den nye arbejdsmiljølov: denne lov skal bruges til at indføre ØD i danske virksomheder. Det sagde arbejdsministeren om en arbejdsmiljølov. Det andet bliver benyttet på nøjagtig samme måde.

Vi har enkelte sager, der illustrerer det udmærket. Vi har sådan en sag som sagen om PVC-fabrikken, hvor vi er nået så langt, at miljøankenævnet har sendt sagen tilbage til miljøstyrelsen, efter at den forgæves har henvendt sig til ministeren og sagt, at det i og for sig var ministerens bord. Nu her i sidste omgang, da sagen er blevet indanket, har miljøankenævnet minsandten også skrevet til folketingets miljøudvalg, og nu er det altså meningen, at folketingets miljøudvalg skal agere miljøminister og direktør for miljøstyrelsen. Det lyder helt urimeligt.

Hvordan behandler man så det problem? Ja, det gør man på den måde, at arbejdstilsynet, altså arbejdsministeriet, udsender nogle normer for forarbejdning af PVC, der er 10 gange så høje som de krav, miljøstyrelsen stillede til den virksomhed, 10 gange så høje af hensyn til arbejdsmiljøet dér, hvor man måtte befrygte at der kom vinylklorid ud i arbejdslokalerne. Man har altså en myndighed, der siger: vi har 60.000 t PVC om året, der skal forarbejdes, og dér må vi så sætte nogle grænser, der er 10 gange så høje som dem, miljøministeriet sætter for en ny, moderne virksomhed, der skal oprettes. Det er ikke særlig logisk.

Til Kemisk Værk Køge gav man dispensation for udledning af kobber, og det er klart, det var nemlig en meget lille mængde kobber, noget med højst 6 kg pr. døgn eller sådan noget lignende, og det svarede sådan nogenlunde til det, miljøstyrelsen egen giftfabrikovre i Nyborg udleder. Hverken mere eller mindre. Kommunekemi udleder mere end Kemisk Værk Køge på det område, og så er det da indlysende, at man bliver nødt til at give de andre en dispensation, især da det selvfølgelig ellers ville få den konsekvens, at de måtte afskedige 300-400 mennesker.

Restriktioner og kontrol belemrer man altså de mindre virksomheder, der ikke kan løfte disse byrder, med, men man er ikke fair nok til at sige til dem: hold op, kære venner, for det er ikke vores mening, at I overhovedet skal eksistere!

Vi mener, at disse politiske afvejsler, som en socialdemokratisk regering gør sig, ikke er holdbare i dagens Danmark, fordi vi har 200.000 arbejdsløse. Det kan altså ikke nytte, at man f. eks. i Vestsjællands amt, som vi har diskuteret tidligere i dag, opretter et erhvervsregister af hensyn til beskæftigelsen og så samtidig nedlægger arbejdspladser med amtets hjælp, når der er problemer med teknik og miljø. De udarbejder et register, hvor de opfører virksomhederne med trussel om, at de bliver lukket alle sammen. Gad vide, om de samme oplysninger indgår i erhvervsregisteret som dem, der står i amtets register for miljø og teknik.

Skal vi så tage og kigge på, om normerne er rimelige. Er det rimeligt, at et land som Danmark har nogle normer, der er 10 gange så strenge som Tysklands? Jeg mener det ikke. Tyskerne opererer i et område som Rhinen med udledningsværdier for tysk industri for spildevand på de uorganiske stoffers område, der er 10 gange så høje som dem, miljøstyrelsen sætter som retningsgivende udledningsværdier i Danmark, på trods af at det jo er indlysende, at den forurening, der stammer fra Tyskland og fra udledningen i Rhinen, frembyder en langt større risiko for forurening af vore vandområder end den udledning, den lille danske industri foretager. Og så er vi oven i købet så heldige, at vi jo næsten er omgivet af vand på alle leder og kanter; det vil sige, at vores udledningsværdier kunne jo være langt større, hvilket englænderne f. eks. arbejder med.